

YÖNETMELİK

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumundan:

ELEKTRİK PİYASASINDA LİSANSIZ ELEKTRİK ÜRETİMİNE

İLİŞKİN YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Genel Esaslar ve Muafiyetler

Amaç ve kapsam

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmelik, elektrik piyasasında; yalnızca kendi ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla kojenerasyon tesisi kuran gerçek ve tüzel kişilerden lisans alma ve şirket kurma yükümlülüğünden muaf tutulacaklara uygulanacak usul ve esaslar ile yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı kurulu gücü azami beş yüz kilovatlık üretim tesisi ve/veya mikro kojenerasyon tesisi kuran gerçek ve tüzel kişilerin lisans alma ve şirket kurma yükümlülüğünden muaf tutulması ve bu kapsamdaki tesislerin denetimi ile üretilen ihtiyaç fazlası elektrik enerjisinin sisteme verilmesi halinde uygulanacak usul ve esasları kapsar.

Dayanak

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, 20/2/2001 tarihli ve 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 3 üncü maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları ile 10/5/2005 tarihli ve 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunun 6/A maddesine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar ve kısaltmalar

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Adalanma: Dağıtım sisteminin üretim tesisi bulunan bir bölgesinin dağıtım sisteminden fiziksel olarak ayrılmasını,
- b) AG: Etkin şiddeti 1000 Volt ve altındaki gerilimi,
- c) Anma gerilimi: AG tek faz sistemler için etkin şiddeti 230V, AG üç fazlı sistemler için 400 V; YG sistemler için ise bağlantı noktasında tanımlanan gerilimin nominal değerini,
- ç) Bağlantı: Üretim tesisinin AG veya YG seviyesinde bir koruma teçhizatı üzerinden dağıtım sistemiyle irtibatlandırılması,
- d) Bağlanabilirlik oranı (Stiffness ratio): Dağıtım sistemine bağlı üretim tesislerinin kısa devre katkısı hariç bağlantı noktasındaki üç faz kısa devre akımının, bağlanacak üretim tesisinin nominal akımına bölümü ile elde edilecek değeri,
- e) Bağlantı ekipmanı: Üretim tesisinin dağıtım sistemine bağlantısı için kullanılan, üretim tesisi üzerinde veya üretim tesisi ile bağlantı noktası arasında tesis edilen koruma ve kumanda sistemlerinin bütünü,
- f) Bağlantı noktası: Kullanıcıların bağlantı anlaşmaları kapsamında dağıtım sistemine bağlandıkları dağıtım merkezi, transformatör ya da girdi-çıkıtı yapılan hattın irtibat kurulan en yakın dağıtım merkezi veya transformatörü,
- g) DUY: 14/4/2009 tarihli ve 27200 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasası Dengeleme ve

Uzlaştırma Yönetmeliğini,

ğ) Evirici: Doğru akımı alternatif akıma dönüştüren düzeneği,

h) Fatura dönemi: YEK Kanununun 6 ncı maddesi uyarınca Kurul tarafından çıkarılacak yönetmelikte öngörülen fatura dönemini,

ı) İlgili mevzuat: Elektrik piyasasına ilişkin kanun, yönetmelik, tebliğ, genelge, Kurul kararları ile ilgili tüzel kişilerin sahip olduğu lisans veya lisansları,

i) İlgili standart: Üretim tesisinde kullanılacak teçhizat, bağlantı sistemi ve performans kriterlerine ilişkin olan, öncelik sırasına göre Türk Standartları/CENELEC/IEC/EN ve diğer uluslararası standartları,

j) İlgili teknik mevzuat: Bakanlık tarafından çıkarılmış elektrik üretim, iletim ve dağıtım tesislerinin güvenli ve kararlı işletilebilmesi için gereken şartları ve standartları içeren 4/11/1984 tarihli ve 18565 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği, 21/8/2001 tarihli ve 24500 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Tesislerinde Topraklamalar Yönetmeliği, 30/11/2000 tarihli ve 24246 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Kuvvetli Akım Tesisleri Yönetmeliği ile diğer yönetmelik ve tebliğleri,

k) Kojenerasyon tesisi: Isı ve elektrik ve/veya mekanik enerjinin eş zamanlı olarak üretiminin gerçekleştirildiği tesisini,

l) Mikro kojenerasyon tesisi: Elektrik enerjisine dayalı toplam kurulu gücü 50 kWe ve altında olan kojenerasyon tesisini,

m) Muafiyetli üretim miktarı: Her bir perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketinin kendi bölgesinde, LÜY kapsamında yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisi kuran gerçek veya tüzel kişilerin üretim tesislerinde ilgili Yönetmelik hükümlerine uygun olarak üretilen sisteme verdikleri ihtiyaç fazlası elektrik enerjisi miktarını,

n) Tüketim tesisi: Bir gerçek ya da tüzel kişinin uhdesinde olup bağlantı anlaşması ya da 25/9/2002 tarihinden önce imzalanmış yerine kaim bir sözleşme kapsamında dağıtım sistemine bağlı, elektrik enerjisi tüketen birim, tesis ya da teçhizatı,

o) Yenilenebilir enerji kaynakları: Hidrolik, rüzgâr, güneş, jeotermal, biyokütle, biyokütleden elde edilen gaz (çöpgaz dahil), dalga, akıntı enerjisi ve gel-git gibi fosil olmayan enerji kaynaklarını,

ö) YEKDEM: YEK Kanununun 6 ncı maddesi uyarınca Kurul tarafından çıkarılacak yönetmelikte düzenlenen YEK Destekleme Mekanizmasını,

p) YEK Kanunu: 10/5/2005 tarihli ve 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunu,

r) YG: Etkin şiddeti 1000 Volt’un üzerinde olan gerilimi,

ifade eder.

(2) Bu Yönetmelikte geçen ana kolon hattı, kolon hattı ve yapı bağlantı hattı ibareleri 4/11/1984 tarihli ve 18565 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliğindeki anlam ve kapsama; diğer ifade ve kısaltmalar ise ilgili mevzuattaki anlam ve kapsama sahiptir. Ayrıca üretim tesisiyle tüketim tesisinin dağıtım sistemine aynı baradan bağlı olması halinde her ikisi aynı yerde kabul edilir.

Lisans alma ve şirket kurma muafiyeti

MADDE 4 – (1) Mikro kojenerasyon veya kurulu gücü azami 500 kWe olan yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesislerinde üretim yapacak gerçek veya tüzel kişiler lisans alma ve şirket kurma yükümlülüğünden

muafır.

(2) Yalnızca kendi ihtiyacını karşılamak amacıyla, tesis toplam verimliliği 25/10/2008 tarihli ve 27035 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Enerji Kaynaklarının ve Enerjinin Kullanımında Verimliliğin Artırılmasına Dair Yönetmelikte belirlenen değerin üzerinde olan kojenerasyon tesisi kuracak gerçek veya tüzel kişiler lisans alma ve şirket kurma yükümlülüğünden muafır.

(3) Bu Yönetmelik kapsamında, her bir tüketim tesisi için bir adet kojenerasyon tesisi ya da mikro kojenerasyon tesisi ya da yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisi kurulması esastır. Ancak dağıtım sisteminde yeterli kapasite bulunması halinde bir tüketim tesisi için birden fazla kojenerasyon ve/veya yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisi ya da tesisleri kurulmasına izin verilebilir. Her bir tüketim tesisi için kurulabilecek yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisinin veya tesislerinin toplam kurulu gücü 500 kWe’den fazla olamaz. Bir gerçek veya tüzel kişi, uhdesindeki her bir tüketim tesisi için sadece bir adet mikro kojenerasyon tesisi kurabilir.

(4) Bu Yönetmelik kapsamında üretim tesisi kuracak kişilerin üretim tesisleri ile tüketim tesisleri aynı dağıtım bölgesi içerisinde olmak zorundadır.

Tüketim birleştirme

MADDE 5 – (1) Birden fazla gerçek ve/veya tüzel kişi, uhdelerindeki tesislerde tüketilen elektrik enerjisi için tüketimlerini birleştirerek bu Yönetmelik kapsamında üretim tesisi ya da tesisleri kurabilir.

(2) Tüketimini birleştiren gerçek ve/veya tüzel kişiler, bu Yönetmelik hükümlerinden yararlanmak amacıyla aralarından bir kişiyi vekalet akdiyle tam ve sınırsız olarak yetkilendirir.

(3) Bu Yönetmeliğin uygulanması amacıyla, tüketimini birleştiren gerçek ve/veya tüzel kişilerin tüketim tesislerinde tüketilen elektrik enerjisi aralarından yetkilendirecekleri kişinin elektrik enerjisi tüketimi ve bu Yönetmelik kapsamında kurulacak üretim tesisinde ya da tesislerinde üretilecek elektrik enerjisi aralarından yetkilendirecekleri kişinin elektrik enerjisi üretimi sayılır. Bu Yönetmelik hükümlerinin uygulanması amacıyla yapılacak iş ve işlemler, yetkilendirilen kişi nam ve hesabına yapılır. Perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi iş ve işlemlerinde yetkilendirilmiş kişiyi muhatap alır.

(4) Bu Yönetmeliğin uygulanması sürecinde tüketimini birleştiren kişiler tüketimlerini birleştirmekten ve/veya üretimden kaynaklanan her türlü anlaşmazlığı kendi aralarında çözer.

İKİNCİ BÖLÜM

Bağlantı ve Sistem Kullanımına İlişkin Hükümler

Bağlantı esasları

MADDE 6 – (1) Bu Yönetmelik kapsamına giren üretim tesisleri dağıtım sistemine bağlanır. Dağıtım şirketi, üretim tesisinin teknik özelliklerine ve bağlantı noktası itibarıyla dağıtım sisteminin mevcut kapasitesine göre üretim tesisini YG veya AG gerilim seviyesinden dağıtım sistemine bağlayabilir. Bağlantı başvurusu talebi, ancak bu Yönetmelik hükümlerinin uygulanması kapsamında reddedilebilir.

(2) Her bir bağlantı noktasında bir kişiye tüketim tesisinden bağımsız olarak yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesisleri için en fazla 500 kWe, mikro kojenerasyon tesisleri için en fazla 50 kWe tahsis yapılabilir.

(3) Bu Yönetmelik kapsamında YG seviyesinden dağıtım sistemine bağlanmak isteyen rüzgâr ve/veya güneş enerjisine dayalı üretim tesisi bağlantı başvuruları için, bu maddenin ikinci fıkrası hükümleri ile 4 üncü maddenin üçüncü fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla, bir transformatör merkezine yönlendirilen toplam güç 2 MW ve üzerinde olması halinde ilgili dağıtım şirketi TEİAŞ’a kaynak bazında ayrı ayrı bağlantı kapasite bildiriminde bulunur ve TEİAŞ’ın görüşleri alınır. Dağıtım şirketi, TEİAŞ’ın bildireceği bağlanabilir kapasiteyi bağlantı görüşlerinin

sonuçlandırılmasına esas alır. TEİAŞ talepleri kendisine geliş tarihinden itibaren bir ay içinde sonuçlandırır.

(4) YG gerilim seviyesinden bağlantı talebinde bulunan rüzgâr ve/veya güneş enerjisine dayalı üretim tesisi başvuruları transformatör merkezi bazında üçüncü fıkra kapsamında belirlenecek kapasiteye ulaşıncaya kadar 8 inci maddenin üçüncü fıkrası hükmüne göre yapılacak değerlendirme çerçevesinde dağıtım sistemine bağlanır.

Bağlantı başvurusu

MADDE 7 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında hidroelektrik üretim tesisleri haricindeki üretim tesislerinde üretim yapmak isteyen gerçek veya tüzel kişiler, bağlantı ve sistem kullanımı amacıyla, ekinde aşağıdaki bilgi ve belgeler bulunan EK-1'deki Lisanssız Üretim Bağlantı Başvuru Formu ile doğrudan ilgili dağıtım şirketine veya OSB dağıtım lisansı sahibi tüzel kişiye başvurur:

- a) Üretim tesisinin kurulacağı yere ait tapu kaydı veya kira sözleşmesi veya kullanım hakkını gösterir sair belge,
- b) Kojenerasyon tesisleri için tesis toplam verimliliğine ilişkin bilgi ve belgeler,
- c) Rüzgâr ve güneş enerjisine dayalı tesisler hariç olmak üzere yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanım hakkının elde edildiğine dair belge,
- ç) Mevcut olması halinde tüketim tesisinin son bir yıl içindeki toplam enerji tüketimini gösteren belge veya belgeler.

(2) Bu Yönetmelik kapsamında hidroelektrik üretim tesisi kurmak isteyen gerçek veya tüzel kişiler, sisteme bağlantı ve su kullanım hakkı edinimi amacıyla, üretim tesisinin kurulacağı yere ait tapu kaydı veya kira sözleşmesi veya kullanım hakkını gösterir sair belge ile birlikte EK-2 Başvuru Dilekçesi ve EK-1'deki Lisanssız Üretim Bağlantı Başvuru Formu ile tesisin kurulacağı yerin il özel idaresine başvurur. İl özel idareleri her takvim ayı içinde alınan bağlantı başvurularını takip eden ayın ilk beş günü içinde ilgili dağıtım şirketine ulaştırır.

(3) Dağıtım şirketi, ihtiyaç duyması halinde üretim tesisi kuracak gerçek veya tüzel kişiden ek bilgi ve belge talep edebilir; ancak 25/9/2002 tarihli ve 24887 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Elektrik Piyasası Müşteri Hizmetleri Yönetmeliği kapsamında temin edilmiş bilgiler ayrıca istenemez.

Bağlantı başvurusunun değerlendirilmesi ve sonuçlandırılması

MADDE 8 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında üretim yapmak isteyen gerçek veya tüzel kişilerin her takvim ayı içinde alınan başvuruları ile il özel idarelerinden yönlendirilen başvurular takip eden ayın ilk 20 günü içinde toplu olarak değerlendirilir ve sonuçlandırılır. Eksik veya yanlış evrak verenlerin başvuruları değerlendirmeye alınmaz. Eksik veya yanlışlığın mahiyeti, başvuru sahibine bildirilir.

(2) TEİAŞ görüşü sorulan başvurular, TEİAŞ görüşünün dağıtım şirketine ulaştığı ay içerisinde alınan başvurularla birlikte değerlendirilir, birinci fıkrada belirlenen süre bu başvurularda sadece dağıtım şirketinin işlemleri için uygulanır.

(3) Dağıtım şirketince dağıtım sistemine bağlantısı yapılacak olan üretim tesisinin bağlantısına ilişkin değerlendirmede;

- a) Başvuruya konu üretim tesisinin yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı olması,
- b) Başvuruya konu üretim tesisinin kojenerasyon tesisi olması,
- c) Başvuruya konu üretim tesisinin tüketim tesisi ile aynı yerde olması,

c) Başvuru sahibinin önceden uygun bulunmuş bir başvurusunun olmaması,

d) Başvuru sahibinin varsa son bir yıl içindeki tüketim miktarının diğer başvurulardan yüksek olması,

kriterleri sırasıyla uygulanır. Yapılan değerlendirme sonucunda, birden fazla başvurunun tüm kriterleri sağlanması durumunda dağıtım şirketine ve varsa ilgili il özel idaresine yapılan başvuru tarihi sıralamaya esas alınır.

(4) Dağıtım şirketi, 6 ncı ve 7 nci maddeler kapsamında incelenen başvurulara ilişkin gerekçeli değerlendirme neticesini ve bağlantı noktası uygun bulunmayan başvurular için varsa alternatif bağlantı önerisini başvuru sahibine, hidroelektrik üretim tesisi talepleri bakımından ilgili il özel idaresine, yazılı olarak bildirir.

Bağlantı ve sistem kullanımı için başvuru

MADDE 9 – (1) Hidroelektrik üretim tesisleri bakımından EK-3 örneğe uygun Su Kullanım Hakkı İzin Belgesi düzenlemeye, başvuru yapılan il özel idaresi yetkilidir. İlgili il özel idaresi, su kullanım hakkı izin belgesini ancak başvurunun DSİ taşra teşkilatınca üretim tesisinin yapımının su rejimi açısından uygun bulunduğu dair görüşü ve ilgili dağıtım şirketinin uygun bağlantı görüşünün birlikte bulunması halinde düzenleyebilir.

(2) Hidroelektrik üretim tesisleri bakımından il özel idaresinden su kullanım hakkı izin belgesini alan; diğer kaynaklar bakımından bağlantı başvurusu uygun bulunan veya dağıtım şirketince teklif edilen alternatif bağlantı noktası önerisini kabul eden gerçek veya tüzel kişilerin, hidroelektrik üretim tesisleri bakımından su kullanım hakkı izin belgesinin verilme tarihinden, diğer kaynaklar bakımından bağlantı başvurusuna ilişkin dağıtım şirketince yapılan yazılı bildirim tarihinden itibaren doksan gün içerisinde, aşağıdaki belgeleri dağıtım şirketine eksiksiz sunması halinde dağıtım şirketi kendileriyle otuz gün içerisinde bağlantı ve sistem kullanım anlaşmalarını imzalar;

a) Bakanlık veya Bakanlığın yetki verdiği kuruluş ve/veya tüzel kişiler tarafından onaylanan projeler,

b) Kurulca belirlenecek Tip Test Formunda belirtilen bilgileri ihtiva eden ve Türk Standardları Enstitüsü veya akredite edilmiş bir laboratuvardan alınmış tip test raporları,

c) Üretim tesisinin; dağıtım sistemine bağlantısında, korumasında veya kumandasında üretim tesisine ilave olarak bir bağlantı ekipmanının kullanılacak olması durumunda, bu bağlantı ekipmanlarının Türk Standardları Enstitüsü veya akredite edilmiş bir laboratuvardan alınmış tip test raporları,

ç) İlgili kurumlardan alınması gereken izin, onay, ruhsat ve benzeri belgeler.

(3) İkinci fıkrada belirlenen belgeleri zamanında edinemeyen başvuru sahipleri, ilgili resmi kurum ya da kuruluşlardan başvurularının kendi kusurları olmaksızın sonuçlandırılmadığına dair alacakları belgeleri başvurularına eklerler.

(4) İkinci fıkrada belirtilen belgeleri süresi içerisinde sunan kişi ile otuz gün içerisinde bağlantı ve sistem kullanım anlaşmaları imzalanır. İkinci fıkrada istenen belgeleri dağıtım şirketine süresi içinde sunamayan veya üçüncü fıkranın gereğini yerine getiremeyen başvuru sahipleri bağlantı ve sistem kullanım anlaşmalarını imzalama hakkını kaybeder ve mevcut belgeleri iade edilir.

Bağlantı ve sistem kullanımı

MADDE 10 – (1) Üretim tesisinin dağıtım sistemine bağlantısında kullanılacak olan bağlantı ekipmanı üretim tesisinin ayrılmaz bir parçasıdır. Üretim tesisinin dağıtım sistemine bağlantısında, korumasında veya kumandasında üretim tesisine ilave olarak dâhili veya harici bir bağlantı ekipmanı kullanılması durumunda, bağlantı ekipmanları da üretim tesisine ilişkin kabul testlerine dâhil edilir.

(2) Bu Yönetmelik kapsamında; dağıtım sistemine bağlanacak üreticilerle yapılacak bağlantı ve sistem kullanım anlaşmalarında yer alacak genel hükümler, dağıtım şirketlerinin görüşü alınarak Kurul tarafından belirlenir.

Belirlenen genel hükümler dağıtım şirketlerinin internet sayfasında yayımlanır.

(3) Mülkiyet ve işletme sınırları, bağlantı anlaşmasında belirlenir.

(4) Üretim tesisleri, sistem kullanım anlaşmasında belirtilen tarihten itibaren sisteme enerji verebilir. Bu tarih, ancak her bir takvim ayının ilk günü olur. Bu tarih hiçbir şekilde Bakanlık veya Bakanlığın yetki verdiği kuruluş ve/veya tüzel kişiler tarafından üretim tesisinin geçici kabulünün yapıldığı tarihten önce olamaz. Üreticinin sisteme enerji vermesi, geçici kabul tarihini takip eden ayın ilk gününden geriye bırakılmaz.

(5) Bu Yönetmelik kapsamında üretim yapan gerçek ve tüzel kişiler;

a) Üretim ve tüketim tesislerinin aynı yerde olması halinde sisteme verdiği veya sistemden çektiği net enerji miktarı için,

b) Üretim ve tüketim tesislerinin aynı yerde olmaması halinde sisteme verdiği ve sistemden çektiği enerji miktarları için ayrı ayrı,

dağıtım sistemi kullanım bedeli öder.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Üretim Kaynak Belgesine İlişkin Hükümler

Lisanssız üreticilere üretim kaynak belgesi verilmesi

MADDE 11 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında yenilenebilir enerji kaynaklarından üretim yapmak amacıyla dağıtım şirketi ile Bağlantı ve Sistem Kullanım Anlaşmalarını imzalayan ve dağıtım sistemine YG'den bağlanan üreticilere, talep etmeleri halinde, önceki yıl içinde üreterek sisteme verdikleri elektrik enerjisi miktarını gösteren, EK-4'e uygun, bir yıl süreli Üretim Kaynak Belgesi, söz konusu miktarın emisyon ticareti kapsamındaki piyasalarda satışında kaynak türünün belirlenmesi ve takibi için kullanılması amacıyla, dağıtım şirketince verilir.

(2) Bu madde kapsamında verilecek üretim kaynak belgesi için başvuru koşulları, başvuruda sunulacak bilgi ve belgeler, başvuruların incelenmesi ile belgelerin verilmesine ilişkin usul ve esaslar Kurul tarafından belirlenir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Teknik Hükümler

Üretim tesislerinin tasarım ve bağlantı esasları

MADDE 12 – (1) Üretim tesisi, sayacın bulunduğu nokta itibarıyla dağıtım sisteminin gerilim seviyesi ve frekans düzeyi (50 Hz) ile uyumlu olmalı ve akım ve gerilim harmonikleri ile fliker etkisi bakımından diğer dağıtım sistemi kullanıcılarına olumsuz etki yapmamalıdır.

(2) Üretim tesisi, şebeke kaybı (Loss of Mains) veya dağıtım sisteminde bir kısa devre arızası oluşması durumunda ve olağandışı şebeke koşullarının varlığında dağıtım sistemiyle bağlantısı kesilecek ve dağıtım sistemine kesinlikle enerji vermeyecek şekilde tasarlanır, kurulur ve işletilir.

(3) Üretim tesisinin dağıtım sistemine bağlantısının, dağıtım sisteminin topraklama sistemine ve ilgili teknik mevzuata uygun olarak yapılması şarttır.

(4) Dağıtım sistemine YG seviyesinden bağlantı yapacak olan üretim tesislerinin gerilim, aktif ve reaktif güç ve bağlantı durumuna ilişkin verilerine erişilmesi amacıyla izleme sistemleri kurulmasının gerekli olması halinde, bu Yönetmelik kapsamında üretim yapan gerçek veya tüzel kişiler, tesis edilmesi gereken altyapı, cihaz ve ekipmanlardan sadece üretim tesisi ile bağlantı anlaşmasında belirlenen mülkiyet sınırı arasında tesis edilecekleri temin, tesis ve

teçhiz eder. Kurulacak izleme sisteminin gerekleri, teknik özellikleri ve işleyişi ile yükümlülükler Kurulca belirlenir.

(5) Üretim tesisinin tüketim tesisi ile aynı yerde kurulmak istenmesi halinde, yapı bağlantı hattının akım taşıma kapasitesini aşmamak kaydıyla, binanın herhangi bir bölümünde kurulacak üretim tesisi, bina iç tesisatı ile kolon/ana kolon hatları ilgili teknik mevzuatta belirlenen karakteristiğe uygun olmalıdır.

(6) Dağıtım şirketi, ihtiyaç duyduğu anda personelinin kolayca ulaşabileceği, dağıtım sistemine bağlantı noktasında kilitlenebilir, kontaklarının pozisyonu üretim tesisinin dağıtım tesisinden ayrıldığından belirlenebilmesine imkân sağlayacak şekilde, bağlanan sistemin özelliklerine uygun yük ayırıcısı veya kesici ve ayırıcı tesis edebilir.

(7) YG seviyesinden bağlı üretim tesisleri için bu Yönetmelikte düzenlenmeyen hususlar için 19/2/2003 tarihli ve 25025 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasası Dağıtım Yönetmeliği ilgili hükümleri de uygulanır.

(8) Dağıtım sistemine bağlanmış bir üretim tesisi ve/veya teçhizatı ayarlarında herhangi bir değişiklik ancak dağıtım şirketinin onayı ile imalatçı talimatlarına uygun olarak yapılabilir.

(9) 4 üncü maddenin birinci fıkrası kapsamında gerçek kişilerce kurulacak mikro kojenerasyon tesislerinin sisteme enerji kaçırmayacak şekilde tasarlanması, kurulması ve işletilmesi esastır. 4 üncü maddenin ikinci fıkrası kapsamındaki kojenerasyon tesislerinin, 19 uncu maddenin birinci fıkrasında tanımlanan istisna hariç, sisteme enerji kaçırmayacak şekilde tasarlanması, kurulması ve işletilmesi esastır.

(10) Bağlantı noktası itibarıyla, üretim tesisinin kısa devre akımına katkısı ile birlikte oluşabilecek kısa devre akımı, dağıtım sistemi teçhizatının kısa devre akımı dayanma değerini aşamaz.

Bağlantı noktası seçimi

MADDE 13 – (1) Başvuruda beyan edilen üretim tesisinin kurulu gücünün;

a) 11 kWe ve altında olması halinde AG,

b) 11 kWe’nin üzerinde olan üretim tesisleri, yapılan teknik değerlendirme sonucunda AG veya YG,

seviyesinden dağıtım sistemine bağlanır. Bu husustaki bağlantı şartları Kurulca belirlenir.

(2) Bu Yönetmelik kapsamında dağıtım sistemine bağlanan tüketim tesisi ile aynı yerdeki üretim tesislerinin dağıtım sistemine bağlantısı için ek yatırım gerekmesi halinde ilgili mevzuatta yer verilen branşman hattına ilişkin hükümler uygulanır.

(3) AG seviyesinden bağlanacak üretim tesislerinin toplam kapasitesi, bu üretim tesislerinin bağlı olduğu dağıtım transformatörünün gücünün yüzde otuzunu (%30) geçemez.

(4) Bir dağıtım transformatörünün AG seviyesinde bir kişiye bir yıl içerisinde tahsis edilebilecek kapasite EK-5 tabloya göre belirlenir.

(5) Bağlanılacak noktanın bağlanabilirlik oranının;

a) Kurulu gücü 500 kWe’ın üzerindeki kojenerasyon tesisleri için 35’in,

b) Diğer üretim tesisleri için 100’ün,

üzerinde olması esastır. Bağlanabilirlik oranının bu değerlerin altında olması durumunda dağıtım şirketi bağlantı için başka bir bağlantı noktası teklif edebilir.

(6) Tüketim tesisi ile aynı yerdeki üretim tesisleri hariç olmak üzere bağlantı noktası tadil talepleri, bu

Yönetmelik kapsamında belirlenen hükümlere göre değerlendirilir.

(7) Tüketim tesisi ile aynı yerde olmayan üretim tesisi ya da tesislerinin dağıtım sistemine bağlantısı için gereken ek yatırımlar dağıtım şirketince yapılabilir.

İşletme koşullarının dışına çıkılması

MADDE 14 – (1) Can ve mal emniyetinin sağlanması için, bu Yönetmelik kapsamında kurulan üretim tesisi ile bağlantı ekipmanının, şebeke kaybı olması veya kısa devre arızası oluşması durumlarında Kurulca belirlenecek koşullara uygun olarak dağıtım sistemiyle bağlantısının kesilmesi zorunludur. Üretim tesisi, bu durumların her birinde sistemde adalanmaya neden olmadan dağıtım sisteminden ayrılmalıdır.

(2) Dağıtım şirketi gerekçelerini bildirmek kaydıyla, bağlantı noktasındaki dağıtım sisteminin durumuna göre ilgili mevzuatta öngörülen işletme koşulları dışına çıkılmaması ve üretim tesisinin fliker etkisinin uygun seviyeye getirilebilmesi için ilave koruma tedbirlerinin alınmasını isteyebilir.

Güç kalitesi

MADDE 15 – (1) Üretim tesisi ve bağlantı ekipmanı, Kurulca belirlenecek güç kalitesi standartlarını sağlamalıdır.

(2) Evirici ile bağlanacak üretim tesislerinin, tasarımı sebebiyle dağıtım sistemine enjekte ettiği doğru akım miktarı üretim tesisinin anma akımının binde beşini geçemez.

Teknik sorumluluk

MADDE 16 – (1) Dağıtım sistemine AG ve YG seviyesinden bağlanacak üretim tesislerinin yapımı, işletmeye alınması, işletilmesi ve iş güvenliği sorumluluğu üretim yapan gerçek veya tüzel kişiye aittir. Gerçek veya tüzel kişi bu kapsamda;

a) AG seviyesinden yapılacak bağlantılar için, üretim tesisinin geçici kabulü yapılmıyaya kadar,

b) YG seviyesinden yapılacak bağlantılar için, üretim tesisinin projelendirilmesi aşamasından başlamak üzere işletme süresince,

görev yapacak ilgili teknik mevzuat ve 18/3/2004 tarih ve 25406 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Yüksek Gerilim Tesisleri İşletme Sorumluluğu Yönetmeliğine göre yetkili işletme sorumlusu istihdam etmek ve/veya bu konuda gerekli hizmetleri almak zorunludur.

(2) İşletme sorumlusu, üretim tesisi ve mütemmim cüzlerinin ilgili mevzuat ve ilgili teknik mevzuata uygun olarak teçhiz edilmesi ve işletilmesine nezaretle görevlidir. Sorumlu olduğu mevzuata aykırılıklardan kaynaklanacak zararlardan işletme sahibi ile beraber müteselsilen sorumludur.

(3) İstihdam veya hizmet ilişkisinde, işletme sorumlusunun yetki ve görevine giren hükümlere aykırılıklardan kaynaklanan doğrudan veya dolaylı zararlardan masuniyetini tazammun eden sorumsuzluk kaydı öngörülemez.

Uyum, bakım ve testler

MADDE 17 – (1) Üretim yapan gerçek veya tüzel kişi; dağıtım sistemine bağlanacak üretim tesisinin, dağıtım sistemine, bu Yönetmeliğe ve bağlantı ve sistem kullanım anlaşmalarına uygun olduğunu aşağıdaki usul ve esaslar çerçevesinde dağıtım şirketine bildirir;

a) Üretim yapacak gerçek veya tüzel kişi; üretim tesisine ait imalat testi, tip testleri veya sertifikaları içerecek şekilde gerekli tüm teknik verilerin ve parametrelerin yer aldığı bir uyum raporunu üretim tesisinin hizmete alınması

ve senkronizasyonundan en az bir ay önce hazırlar.

b) Üretim yapacak gerçek veya tüzel kişi; dağıtım şirketi ile mutabık kaldığı bir test programı ve takvimi çerçevesinde, otomatik gerilim ve hız regülatörleri, diğer kontrol ve iletişim sistemleri üzerinde yapılacak hizmete alma testlerinin bir parçası olan açık ve yüklü devre ve fonksiyon testlerini dağıtım şirketi ile Bakanlık veya Bakanlığın yetki verdiği kuruluş ve/veya tüzel kişiler gözetimi altında yapar.

c) Üretim yapacak gerçek veya tüzel kişi; testlerden elde edilen sonuçları ve kontrol sistemi parametrelerinin son ayarlarını içeren bir nihai uyum raporu hazırlar ve dağıtım şirketine sunar.

(2) Üretim tesisine ilişkin imalat testleri ve dağıtım şirketi ile Bakanlık veya Bakanlığın yetki verdiği kuruluş ve/veya tüzel kişiler gözetiminde yapılan fonksiyon testlerinden elde edilen sonuçlar, üretim tesisinin tip test raporunda sunulan veriler ile uyumlu olmak zorundadır.

(3) Üretim yapan gerçek ve tüzel kişi, üretim tesisinin bakımından sorumludur. Üretim tesisinin ve bağlantı sisteminin, imalatçıların bakım ve/veya rutin deney için verdiği zaman dilimlerinde ve bağlantı anlaşmasındaki hükümlere göre yapılacak periyodik bakımlarının ilgili teknik mevzuata göre yaptırılması veya işletme sorumlusu tarafından yapılması ile yapılan bakımlara ilişkin raporların dağıtım şirketine sunulması zorunludur. İşletme sorumlusu periyodik bakımlardan dağıtım şirketine karşı ayrıca sorumludur.

(4) Dağıtım şirketi, bu Yönetmelik kapsamında kurulan üretim tesisi ile üretim tesisi ve bağlantı sisteminde yapılan bakım, test ve deneylerin bu Yönetmelikte belirlenen esaslara uygunluğunu denetleyebilir.

Sayaçlar

MADDE 18 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulanması amacıyla, üretim ve tüketim tesislerinin aynı yerde bulunması halinde, bağlantı anlaşmasında belirlenen yere ilgili mevzuatta dengeleme ve uzlaştırma sisteminin gerektirdiği haberleşmeyi sağlayabilecek çift yönlü ölçüm yapabilen saatlik sayaç takılır.

(2) Bu Yönetmeliğin uygulanması amacıyla, üretim tesisinin tüketim tesisiyle aynı yerde bulunmaması halinde bağlantı anlaşmasında belirlenen yere ilgili mevzuatta dengeleme ve uzlaştırma sisteminin gerektirdiği haberleşmeyi sağlayabilecek sayaçlar için belirlenen özelliklere sahip saatlik sayaç takılır.

(3) Dağıtım sistemine bağlı her bir üretim tesisinin üretimini ölçmek amacıyla ayrı bir sayaç bulundurulması zorunludur. Faturalamaya esas ölçüm noktası dağıtım sistemine bağlantı noktasında birinci veya ikinci fıkraya uygun olarak tesis edilecek sayaçtır. Birinci ve ikinci fıkralara göre tesis edilen sayaçlar ilgili mevzuata göre tesis edilecek otomatik sayaç okuma sistemine uyumlu olur.

(4) Bir tüketim tesisi için kurulacak, farklı teşvik fiyatlarına tabi yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesis(ler)inde ve/veya mikro kojenerasyon tesislerinde üretilen elektrik enerjisinin ayrı ayrı saatlik ölçülmesine imkân verecek şekilde sayaç tesis edilir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ticari Hükümler

İhtiyaç fazlası enerjinin tespiti

MADDE 19 – (1) Lisanssız üretim yapan gerçek ve tüzel kişilerin kendi ihtiyaçlarını karşılamak için üretim yapmaları esastır. Bu Yönetmelik kapsamında,

a) 4 üncü maddenin birinci fıkrası uyarınca gerçek veya tüzel kişilerce kurulan yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı üretim tesislerinde üretilen elektrik enerjisinin,

b) 4 üncü maddenin ikinci fıkrası uyarınca kurulan kojenerasyon tesislerinde üretilen elektrik enerjisinin,

üretim tesisi ile aynı yerde kurulu tüketim tesisinde ya da tesislerinde tüketilemeyen miktarı aynı kişinin uhdesindeki, üretim tesisiyle aynı yerde olmayan bir tüketim tesisinde ya da tesislerinde tüketilebilir.

(2) Dağıtım şirketi, bu Yönetmelik kapsamında üretim yapan gerçek ve tüzel kişilerin üreterek dağıtım sistemine verdikleri ihtiyaç fazlası elektrik enerjisi miktarını;

a) Üretim tesisi ile tüketim tesisinin aynı yerde olması halinde bağlantı anlaşmasında belirlenen yere takılan sayaç verilerinden saatlik bazda ve/veya

b) Üretim tesisi ile tüketim tesisinin aynı yerde olmaması halinde üretim sayacından elde edilen saatlik verilerden, tüketim tesisine ilişkin saatlik sayaç verilerinin veya tüketim sayaçlarından saatlik bazda veri alınamayan tüketim tesisleri için DUY hükümleri uyarınca onaylanan profil uygulaması yapılarak elde edilen saatlik tüketim verilerinin mahsuplaştırılması suretiyle saatlik bazda,

tespit eder.

(3) Dağıtım şirketi, bu Yönetmelik kapsamındaki her bir üretici için ikinci fıkra kapsamında elde edilen saatlik verileri bir araya getirerek fatura dönemi bazında dağıtım sistemine verilen ihtiyaç fazlası elektrik enerjisi miktarını belirler.

(4) Bir OSB dağıtım şebekesine bağlanan bu Yönetmelik kapsamındaki üretim tesislerinde üretilerek sisteme verilen ihtiyaç fazlası elektrik enerjisi, OSB dağıtım lisansı sahibi tüzel kişi tarafından iki ve üçüncü fıkralarda belirlenen usule uygun olarak tespit edilir ve bu enerjiyi satın almakla yükümlü bölgesinde bulunduğu perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketine bildirilir.

(5) Dağıtım şirketi, muafiyetli üretim miktarı kapsamındaki üreticiler için belirlenen miktarları PMUM'a her ayın 4'üne kadar kaynak bazında, saatlik bazda günlük ve aylık toplam şeklinde ayrı ayrı bildirilir. Bu bildirim, ilgili OSB dağıtım lisansı sahibi tüzel kişilerden gelen verilerin eklenmesini müteakip yapılır.

(6) Serbest bölgelerde bu Yönetmelik kapsamında kurulan üretim tesisleri için ikinci ve üçüncü fıkra hükümleri uygulanır.

İhtiyaç fazlası enerjinin satın alınması

MADDE 20 – (1) 4 üncü maddenin birinci fıkrası kapsamında yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı olarak gerçek veya tüzel kişiler tarafından kurulan ve işletilen,

a) Tüketim tesisi ile aynı yerde kurulu üretim tesisinde ya da tesislerinde üretilerek her fatura döneminde sisteme verilen net elektrik enerjisi ile

b) Tüketim tesisi ile aynı yerde kurulu olmayan üretim tesisinde ya da tesislerinde üretilerek dağıtım sistemine verilen elektrik enerjisinden ilgili tüketim tesisinde, dağıtım sistemi kayıp oranları da dikkate alınarak belirlenecek tüketim miktarı tenzil edildikten sonra, her fatura dönemi için tüketilemeyen net elektrik enerjisi miktarı,

ihtiyaç fazlası elektrik enerjisi olarak perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi tarafından YEK Kanununa ekli I sayılı Cetvelde kaynak bazında belirlenen fiyattan satın alınır. Bu fiyatlar ilgili üretim tesisinin sisteme enerji vermeye başladığı tarihten itibaren on yıl süreyle uygulanır.

(2) 4 üncü maddenin birinci fıkrası kapsamında tüzel kişilerce kurulan mikro kojenerasyon tesislerinde üretilerek sisteme verilen net enerji miktarı, perakende satış lisansı sahibi ilgili dağıtım şirketi tarafından YEK Kanununa ekli I sayılı Cetvelde belirlenen en düşük fiyattan, tesisin sisteme enerji vermeye başladığı tarihten itibaren on yıl süreyle, satın alınır.

(3) 4 üncü maddenin birinci fıkrası kapsamında gerçek kişilerce kurulan mikro kojenerasyon tesisleri ile aynı maddenin ikinci fıkrası kapsamında kurulan kojenerasyon tesislerinin işletilmesi esnasında, 19 uncu maddenin birinci fıkrası kapsamında sisteme verilen enerji hariç, sisteme verilen ihtiyaç fazlası enerji, ilgili mevzuat uyarınca YEKDEM kapsamında değerlendirilir. Ancak bu enerji miktarı PMUM ve perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi tarafından ödemeye esas alınmaz.

(4) Bir tüketim tesisi için farklı yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı birden çok üretim tesisinin kurulması halinde sisteme verilen ihtiyaç fazlası enerjinin hangi üretim tesisinden verildiğinin tespit edilememesi durumunda söz konusu miktar için ikinci fıkra hükümleri uygulanır.

(5) Bir tüketim tesisi için yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı bir veya daha çok üretim tesisi ile bir mikro kojenerasyon tesisinin birlikte kurulması halinde sisteme verilen ihtiyaç fazlası enerjinin hangi üretim tesisinden verildiğinin tespit edilememesi durumunda söz konusu miktar için ikinci fıkra hükümleri uygulanır.

(6) Bir tüketim tesisi için kojenerasyon tesisine ilaveten mikro kojenerasyon ve/veya yenilenebilir enerji kaynağına dayalı üretim tesisi ya da tesisleri kurulması halinde sisteme verilen ihtiyaç fazlası enerjinin hangi üretim tesisinden verildiğinin tespit edilememesi durumunda söz konusu miktar ilgili mevzuat uyarınca YEKDEM kapsamında değerlendirilir. Ancak bu enerji miktarı için PMUM ve perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi tarafından ödeme yapılmaz.

İhtiyaç fazlası enerjinin değerlendirilmesi

MADDE 21 – (1) 20 nci maddenin birinci fıkrası kapsamındaki elektrik enerjisi ilgili perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi tarafından üretilerek sisteme verilmiş kabul edilir ve YEKDEM kapsamında değerlendirilir.

(2) 20 nci maddenin ikinci fıkrası kapsamındaki elektrik enerjisi ilgili perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi tarafından sadece Kurul onaylı perakende satış tarifesi kapsamındaki abonelere satılabilir.

(3) Lisanssız üreticiler bu Yönetmelik kapsamındaki üretimleri için ikili anlaşma ile elektrik satışı yapamazlar.

İhtiyaç fazlası enerjinin bedelinin tesbiti ve ödenmesi

MADDE 22 – (1) Perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketleri 20 nci maddenin birinci fıkrası kapsamında satın almakla yükümlü oldukları enerji miktarı için her bir üreticiye her bir fatura dönemi için yapacağı ödeme tutarını hesaplamak için sırasıyla aşağıdaki işlemleri yapar;

a) 19 uncu maddenin üçüncü fıkrasına göre her bir üretici için belirlediği ihtiyaç fazlası üretim miktarını YEK Kanununa ekli I sayılı Cetvelde öngörülen fiyatlarla çarparak yapılacak ödemeyi belirler,

b) Bu fıkranın (a) bendine göre belirlediği bedele, 23 üncü madde uyarınca belirlediği bedeli ilave ederek ilgili fatura dönemi için yapılacak toplam ödemeyi bulur,

c) Bu fıkranın (b) bendine göre her bir üretici için bulunduğu bedelleri önce kaynak bazında toplayarak kaynak bazında yapılacak ödemeyi belirler,

ç) Bu fıkranın (c) bendine göre kaynak bazında belirlediği bedelleri toplayarak ilgili fatura dönemi için PMUM'a bildireceği lisanssız üreticilere ödenecek toplam bedeli (LÜYTOB) belirler,

d) Bu fıkranın (ç) bendi uyarınca bulunduğu miktarı PMUM'a piyasa yönetim sistemi üzerinden her ayın ilk sekiz günü içerisinde bildirir,

e) PMUM tarafından kendisine yapılan ödemeyi ilgili üreticilere öder.

(2) Perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi, birinci fıkra hükümlerine göre PMUM'a bildirdiği bedelin kendisine eksik ödenmesi halinde birinci fıkra kapsamındaki ödemeleri aynı oranda eksik yapar. PMUM'un önceki

fatura dönemlerinden kalan eksik ödemesini ilgili fatura döneminde fazla ödeme şeklinde yapması halinde fazla kısım eksik ödeme yapılan üreticilere payları oranında ödenir.

(3) Perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketleri 20 nci maddenin ikinci fıkrası kapsamında satın almakla yükümlü oldukları enerji miktarı için her bir üreticiye yapacağı ödeme tutarını hesaplamak için sırasıyla aşağıdaki işlemleri yapar;

a) 19 uncu maddenin üçüncü fıkrasına göre her bir üretici için belirlediği ihtiyaç fazlası üretim miktarını YEK Kanununa ekli I sayılı Cetvelde öngörülen en düşük fiyatla çarparak ödemeyi belirler.

b) 19 uncu maddenin üçüncü fıkrası kapsamında yapılan tespit tarihini izleyen altı gün içerisinde, dağıtım sistemine verilen ihtiyaç fazlası enerji miktarı ile enerji alımına esas birim fiyatı ilgili tüzel kişiye bildirir.

c) İlgili tüzel kişi tarafından düzenlenen faturanın dağıtım şirketine tebliğ tarihini izleyen on işgünü içerisinde, fatura bedelini ilgili tüzel kişinin bildireceği banka hesabına yatırır.

(4) Dağıtım şirketinin, birinci fıkrada belirlenen istisna dışında, ödemede temerrüde düşmesi halinde 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 51 inci maddesine göre belirlenen gecikme zammı oranı uygulanır.

Yerli ürün kullanımının desteklenmesi

MADDE 23 – (1) Perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketleri 20 nci maddenin birinci fıkrası kapsamında satın almakla yükümlü oldukları enerji miktarı için her bir üreticiye her bir fatura döneminde yapacağı yerli ürün kullanımını destekleme bedelini, 19 uncu maddenin üçüncü fıkrasına göre belirlenen ihtiyaç fazlası üretim miktarını YEK Kanununa ekli II sayılı Cetvelde belirlenen fiyatlardan yararlanarak Bakanlıkça YEK Kanununun 6/B maddesi uyarınca çıkarılacak Yönetmeliğe göre hesaplanmış destek fiyatıyla çarparak belirler.

(2) Bir tüketim tesisi için yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı birden fazla üretim tesisi kurulması halinde yerli ürün kullanım desteği, her bir üretim tesisinden sisteme verilen ihtiyaç fazlası enerji için birinci fıkraya hükümleri ayrı ayrı uygulanarak bulunur.

İtirazlar

MADDE 24 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında üretim yapan gerçek ve tüzel kişiler, bu Yönetmeliğin 19 uncu, 20 nci, 22 nci ve 23 üncü maddeleri uyarınca perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi tarafından yapılan iş ve işlemlere, işlemin kendilerine bildirim tarihinden itibaren üç gün içerisinde itiraz edebilir.

(2) Perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi, itiraz tarihinden itibaren üç gün içerisinde itiraza konu işlemi yeniden inceleyerek gerekmesi halinde düzeltir ve sonucu itiraz sahibine bildirir.

(3) Ödemeye esas miktarların ve bedelin değişmesi halinde fark bir sonraki fatura döneminde düzeltilir.

ALTINCI BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Üretim tesislerinin işletmeye girmesi

MADDE 25 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerine göre dağıtım sistemine bağlanacak üretim tesislerinin geçici kabul işlemlerinin, bağlantı anlaşmasının imza tarihinden itibaren;

a) YG seviyesinden bağlanacak hidroelektrik üretim tesislerinde üç yıl,

b) YG seviyesinden bağlanacak hidroelektrik dışındaki üretim tesislerinde iki yıl,

c) AG seviyesinden bağlanacak tüm üretim tesislerinde bir yıl,

içerisinde tamamlanması zorunludur. Bu sürelerin sonunda üretim tesisinin tamamlanmaması halinde bağlantı ve sistem kullanım anlaşmaları ile su kullanım haklarına ilişkin izin belgeleri kendiliğinden hükümsüz hale gelir.

Denetim

MADDE 26 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında kurulacak üretim tesisleri, Kanunun 5 inci maddesinin altıncı fıkrası ile YEK Kanununun 6/A maddesinin birinci fıkrası uyarınca lisanssız üretim tesislerinin denetimine ilişkin yönetmelik kapsamında denetlenir.

Kamulaştırma

MADDE 27 – (1) Bu Yönetmelik kapsamında kurulacak üretim tesisleri için Kurum tarafından kamulaştırma yapılmaz. İlgili kurum ve kuruluşlardan mevzuatı uyarınca gerekli izinler alınmak kaydıyla Kamu veya Hazine arazileri üzerinde üretim tesisi kurulabilir.

Bilgilerin toplanması

MADDE 28 – (1) Dağıtım şirketleri, bölgelerinde bulunan bu Yönetmelik kapsamında üretim başvurusunda bulunan, başvurusu olumlu sonuçlananlar ile olumsuz sonuçlananlar ve işletmeye girenlere ilişkin kurulu güç, üretim miktarı, kaynak türü, gerilim seviyesi, üretim teknolojisi, il-ilçesi ve Kurumca belirlenecek diğer parametrelere uygun bildirimleri Kurumca belirlenecek formlarla her yılın Şubat ve Ağustos aylarında Kuruma sunar.

Yasaklar ve yaptırımlar

MADDE 29 – (1) Dağıtım şirketleri, bu Yönetmelik kapsamındaki üretim tesisleri arasında ayırım yapamaz.

(2) Bu Yönetmelik kapsamına giren üretim tesisleri 14/4/2009 tarihli ve 27200 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasası Dengeleme ve Uzlaştırma Yönetmeliği kapsamında dengeleme birimi olamaz ve uygulamalara katılamazlar.

(3) Bu Yönetmelik kapsamındaki üretim tesislerinde üretilen elektrik enerjisi ticarete konu edilemez, üretim tesisinin bulunduğu dağıtım bölgesinin dışında tüketime sunulamaz. Bu Yönetmelik kapsamında yenilenebilir enerji kaynaklarından üretilerek dağıtım sistemine verilen ihtiyaç fazlası elektrik enerjisinin perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi tarafından satın alınarak YEKDEM kapsamında satılması ile bu Yönetmelik kapsamında tüzel kişilerce kurulan mikro kojenerasyon tesislerinde üretilerek sisteme verilen ihtiyaç fazlası elektrik enerjisinin perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketi tarafından satın alınarak perakende satış tarifesi yoluyla satılması bu hükmün istisnasıdır.

(4) Bu Yönetmelik hükümlerine aykırı hareket eden gerçek veya tüzel kişi dağıtım şirketi tarafından ihtar edilerek aykırılığın giderilmesi için kendisine 15 günden az olmamak kaydıyla makul bir süre verilir. Verilen süre zarfında da aykırılığın giderilmemesi durumunda, bu kişinin sisteme elektrik enerjisi vermesi, tüketim tesisinin sistemden enerji çekmesine engel olmayacak biçimde dağıtım şirketi tarafından engellenebilir.

(5) Bu Yönetmelik kapsamında üretim yapan gerçek ve tüzel kişiler ile bu Yönetmelik uyarınca iş ve işlem yapan kamu tüzel kişileri, 5 inci maddenin dördüncü fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla, aralarındaki anlaşmazlıkların çözümü amacıyla Kuruma başvurabilir.

Diğer hükümler

MADDE 30 – (1) Üretim yapmak isteyen gerçek ve tüzel kişiler, üretim tesisinin kurulması için gerekli olan her türlü izin, ruhsat, onay ve benzeri belgeyi almakla yükümlüdür.

(2) Bu Yönetmelik kapsamında dağıtım sistemine AG seviyesinden bağlı üretim tesislerinden beslenen ve üretim tesisi ile aynı yerde olan tüketim tesisleri için emreamade kapasite bedeli tahakkuk ettirilmez.

(3) Bu Yönetmelik kapsamında dağıtım lisansı sahibi kişilerce tahsil edilebilecek başvuru bedeli her yıl 31 Aralık tarihine kadar Kurul tarafından belirlenir. Perakende satış lisansı sahibi dağıtım şirketlerinin bu Yönetmelik kapsamında fiilen üretim yapan kişiler için yürüttükleri iş ve işlemler karşılığında tahsil edebileceği yıllık işletim ücreti her yıl 31 Aralık tarihine kadar Kurul tarafından belirlenir. Üretim tesislerinin ilgili mevzuat gereği ödemekle yükümlü oldukları bedeller saklıdır.

(4) Bu Yönetmelik kapsamında kurulacak üretim tesislerinde kullanılacak YEK Kanununa ekli II sayılı Cetvelde adı geçen mekanik ve/veya elektro-mekanik aksamdan her birinin, ithalat tarihi baz alınarak, en fazla beş önceki takvim yılında üretilmiş olması zorunludur.

(5) Bu Yönetmelik uyarınca üretim yapacak kişiler, üretim tesisinin kurulması, işletilmesi ve sistem güvenliğine ilişkin bu Yönetmelikte belirlenmeyen hususlar bakımından, idari para cezaları hariç, ilgili mevzuat kapsamında üretim lisansı almış kişiler gibi değerlendirilir.

(6) Kurum; lisanssız üretim tesislerinin projelendirilmesi, sisteme bağlantısı, sistem kullanımı, lisanssız elektrik üretimi yapmaktan kaynaklanan hak ve yükümlülükleri ile sisteminin ilgili mevzuatta öngörülen güvenlik, teknik ve kalite esaslarına göre işletilmesine dair bu Yönetmeliğin uygulanmasına ilişkin alt düzenleyici işlemler yapmaya yetkilidir.

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 31 – (1) 3/12/2010 tarihli ve 27774 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasasında Lisanssız Elektrik Üretimine İlişkin Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Atıflar

MADDE 32 – (1) 3/12/2010 tarihli ve 27774 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasasında Lisanssız Elektrik Üretimine İlişkin Yönetmeliğe yapılmış atıflar bu Yönetmeliğe yapılmış sayılır.

Yapılmış başvurular

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) 3 Aralık 2010 tarihinden bu Yönetmeliğin Resmî Gazete’de yayımlandığı tarihe kadar, YEK Kanununa ve/veya 3/12/2010 tarihli ve 27774 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasasında Lisanssız Elektrik Üretimine İlişkin Yönetmeliğe göre üretim tesisi kurmak amacıyla dağıtım şirketlerine veya il özel idarelerine veya Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü merkez ya da taşra teşkilatlarına yapılmış başvurular, işlem yapılmaksızın sahiplerine iade edilir.

Yapılacak başvurular

GEÇİCİ MADDE 2 – (1) Bu Yönetmeliğin Resmî Gazete’de yayımlandığı tarihten 30 uncu maddenin altıncı fıkrasına göre çıkarılacak alt düzenleyici işlemin Resmî Gazete’de yayımlanacağı tarihe kadar bu Yönetmeliğe göre üretim yapmak amacıyla yapılacak olan başvurular, ilgili alt düzenleyici işlemin Resmî Gazete’de yayımlandığı tarihi içeren takvim ayı içinde yapılan başvurularla birlikte değerlendirilir.

Yürürlük

MADDE 33 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 34 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu Başkanı yürütür.